

УДК 343.50

НЕЗАКОННИЙ ОБІГ ДИСКІВ ДЛЯ ЛАЗЕРНИХ СИСТЕМ ЗЧИТУВАННЯ, МАТРИЦЬ, ОБЛАДНАННЯ ТА СИРОВИНИ ДЛЯ ЇХ ВИРОБНИЦТВА: СПІРНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ

Радіонов І.І.

Апеляційний суд Автономної Республіки Крим, Сімферополь, Україна

Розглянуто проблеми кримінально-правової кваліфікації злочину, передбаченого ст. 203-1 КК «Незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва». На підставі аналізу законодавства, а також складу злочину, передбаченого ст. 203-1 КК, визначено межі бланкетності цієї кримінально-правової норми. Доведено, що суб'єктом розглядуваного злочину має визнаватися будь-яка особа, які здійснює діяльність з ознаками господарської. В разі порушення авторського права або суміжних прав під час вчинення незаконного обігу дисків для лазерних систем зчитування або інших передбачених ст. 203-1 КК діянь особами, які здійснюють господарську діяльність, вчинене слід кваліфікувати за правилами ідеальної сукупності злочинів, передбачених ст. 203-1 і 176 КК.

Ключові слова: кримінальна відповідальність, кримінальна відповідальність, незаконний обіг, диски для лазерних систем зчитування, матриці, обладнання, сировина для їх виробництва.

Незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва належить до одного з найбільш розповсюджених злочинів у сфері господарської діяльності. В Україні кримінальна відповідальність за цей вид злочину вперше була встановлена законом від 17 січня 2002 р., яким Кримінальний кодекс України (далі – КК) доповнено ст. 203-1 «Порушення законодавства, що регулює виробництво, експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування, експорт, імпорт обладнання чи сировини для їх виробництва». В подальшому закон від 6 липня 2005 р. виклав цю статтю КК у новій редакції, яка з урахуванням змін у санкції цієї норми законом від 15.11.2011 року, є чинною до теперішнього часу.

Аналіз судової практики застосування ст. 203-1 КК показує, що за більш, ніж шестирічний час її існування судами не вироблено єдиних підходів до кваліфікації передбаченого цією нормою злочину. Складнощі щодо її застосування виникають внаслідок неоднакового розуміння банкетного змісту диспозиції ст. 203-1 КК, що призводить, перш за все, до неоднакового визначення судами ознак суб'єкта цього злочину. Інше питання, яке неоднозначно вирішується судами – це наявність або відсутність ідеальної сукупності злочинів, передбачених ст. ст. 203-1 та 176 КК, у випадках, коли при вчиненні незаконного обігу дисків для лазерних систем зчитування порушуються авторські або суміжні права. Оскільки ж від вирішення цих питань значною мірою залежать межі кримінальної відповідальності осіб, які вчинили

ці суспільно небезпечні діяння, то судова практика має, ґрунтуючись на теоретичних положеннях науки кримінального права, знайти чіткі і науково обґрунтовані рішення щодо цих та інших спірних питань кваліфікації передбаченого ст. 203-1 КК злочину. Зважаючи на це дослідження цієї теми є актуальним.

Протягом останніх років проблеми кримінальної відповідальності за незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва були предметом наукових досліджень таких вітчизняних учених, як П.П.Андрушко, О.О.Дудоров, В.М.Киричко, О.О.Перепилиця, П.С.Берзін, А.В.Філіпп та інші. Але значна кількість проблем лишилася вирішеною недостатньо.

Метою роботи є визначення рівня бланкетності кримінально-правової норми, передбаченої ст. 203-1 КК, і вирішення на цій підставі таких спірних проблем кваліфікації розглядуваного злочину, як визначення ознак його суб'єкта та наявність або відсутність ідеальної сукупності цього злочину з порушенням авторського права і суміжних прав (ст. 176 КК). Для досягнення цієї мети використовуватимуться такі наукові методи пізнання, як діалектичний, формально-логічний, історико-правовий, метод системного аналізу та соціологічні методи.

Вперше ст. 203-1 КК було доповнено 17 січня 2002 р. Зазначене рішення законодавця обґрунтовувалось необхідністю внесення змін і доповнень до нормативно-правових актів у зв'язку з прийняттям закону «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування». Внаслідок змін чинного законодавства, внесених законом від 6 липня 2005 р., ст. 203-1 КК має назву «Незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва», а частина 1 встановлює відповідальність за незаконне виробництво, експорт, імпорт, зберігання, реалізацію та переміщення дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва, якщо ці дії вчинені у значних розмірах.

Аналіз як тексту ст. 203-1 КК, який був чинним до 6 липня 2005 р., так і чинного на теперішній час свідчить про банкетний характер диспозиції цієї норми. На це вказує як словосполучення «порушення законодавства, що регулює...», вжите в попередньому тексті ст. 203-1 КК, так і словосполучення «незаконний обіг», що використане в чинній редакції цієї статті. Додатковим підтвердженням цьому є і історія прийняття цієї норми: вперше вона була введена до кримінального законодавства одночасно з прийняттям закону «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування», а наступні зміни відбулись на підставі закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо впорядкування операцій, пов'язаних з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування, обладнання та сировини для їх виробництва)».

Етимологічно термін «банкетний» походить від слова бланк (від французького «blank» - білий) і тлумачиться українськими словниками як друкована стандартна форма документа, що заповнюється конкретними даними. [1] Тобто банкетна диспозиція кримінально-правової норми з точки зору її змісту, закріпленого безпосеред-

ньо в кримінальному законодавстві, являє собою лише форму документу, зміст якої заповнюється іншими нормативно-правовими актами, що не належать до кримінального законодавства. Саме з таких позицій і визначено поняття та зміст банкетної диспозиції Конституційним судом України в рішенні від 19 квітня 2000 р., справа № 1-3/2000 № 6-рп/2000 за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень статті 58 Конституції України, статей 6, 81 Кримінального кодексу України (справа про зворотню дію кримінального закону в часі). Цим рішенням визначено, що банкетна диспозиція кримінально-правової норми лише називає або описує злочин, а для повного визначення його ознак відсилає до інших галузей права. Основна особливість банкетної диспозиції полягає в тому, що така норма має загальний і конкретизований зміст. Загальний зміст банкетної диспозиції передається словесно-документною формою відповідної статті Особливої частини Кримінального кодексу України і включає положення інших нормативно-правових актів у тому вигляді, в якому вони сформульовані безпосередньо в тексті статті. Саме із загальним змістом банкетної диспозиції пов'язане визначення кримінальним законом діяння як злочину певного виду та встановлення за нього кримінальної відповідальності. Конкретизований зміст банкетної диспозиції передбачає певну деталізацію відповідних положень інших нормативно-правових актів, що наповнює кримінально-правову норму більш конкретним змістом.

В теорії кримінального права зазначається, що банкетна диспозиція являє собою структурний елемент заборонної кримінально-правової норми, який безпосередньо лише абстрактно називає або описує ознаки складу злочину, а для їх конкретизації відсилає (прямо чи опосередковано) до приписів інших галузей права, що можуть бути формалізовані у нормативно-правових актах, нормативно-правових договорах та правових звичаях, і які виступають додатковою нормативною підставою кримінально-правової кваліфікації.[2, с. 76]

Наукове дослідження цих питань дозволили зробити, на нашу думку, цілком обґрунтований висновок щодо рівня банкетності кримінально-правової норми. Він полягає в тому, що банкетна норма хоча і потребує конкретного наповнення положеннями інших галузей права, але при цьому зберігається і її самостійне кримінально-правове значення. Більш того, положення інших галузей права, якими заповнюється зміст кримінально-правової норми, в кримінально-правовій регламентації відіграють допоміжну роль, оскільки вони застосовуються не самостійно, а лише поряд з нормою кримінального закону. З цього випливає, що рівень банкетності кримінально-правової норми визначається саме у кримінальному законі [2, с. 33; 3, с. 79].

З цих позицій, на нашу думку, слід вирішувати питання і щодо змісту банкетної диспозиції ст. 203-1 КК. Проведений історико-правовий аналіз показує, що рівень банкетності кримінально-правової норми, яка встановлює відповідальність за незаконні дії з дисками для лазерних систем зчитування, матрицями, обладнанням та сировиною для їх виробництва, суттєво змінений після викладення ст. 203-1 КК у новій редакції згідно закону від 6 липня 2005 р. При внесенні до КК цієї статті на підставі закону від 17 січня 2002 р. відповідальність було встановлено за порушення законодавства, що регулює виробництво, експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування, експорт імпорт обладнання чи сировини для їх виробництва. Аналіз цих положень, а також законодавства, яке регулює зазначені в попередній редакції

ст. 203-1 КК відносини, показує, що межі бланкетності розглядуваної кримінально-правової норми законодавець визначав на рівні порушення вимог закону «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 1 червня 2000 р. та «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. Щодо закону «Про авторське право і суміжні права» в редакції від 11 липня 2001 р., то він є «наповнювачем» змісту бланкетної диспозиції іншої статті КК – ст. 176 «Порушення авторського права та суміжних прав». Остання має інший об'єкт кримінально-правової охорони, а тому при здійсненні під час незаконних діянь з дисками для лазерних систем зчитування, обладнанням та сировиною для їх виробництва також порушення авторського права і суміжних прав вчинене має кваліфікуватися за сукупністю злочинів, передбачених ст. 203-1 та 176 КК.

Після внесення змін до диспозиції ст. 203-1 КК згідно закону від 6 липня 2005 р. відбулось розширення переліку незаконних діянь з дисками для лазерних систем зчитування, матрицями, обладнанням та сировиною для їх виробництво – окрім виробництва, експорту та імпорту цих предметів криміналізовано їх зберігання, реалізацію та переміщення. В такий спосіб відбулося розширення меж бланкетності диспозиції ст. 203-1 КК, оскільки до кола її «наповнювачів» увійшов і закон «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних» в редакції від 10 липня 2003 р., на що звернуто увагу наукової літературі [4]. Ст. 9 цього закону визначає порядок зберігання та перевезення, а ст. 10 – порядок здійснення роздрібною торгівлі примірниками аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних. Згідно цих приписів роздрібна торгівля зазначеними предметами, не маркованими контрольною маркою, забороняється, їх перевезення територією України дозволено лише з метою, визначеною в ч. 2 ст. 9 цього Закону, а зберігання здійснюється виключно відтворювачами або імпортерами цих примірників.

З цього випливає, що до заборонених видів господарської діяльності закон відносить здійснення роздрібною торгівлі немаркованими контрольними марками примірниками аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних, їх зберігання неналежними суб'єктами і перевезення територією України. Остання дія дозволяється лише у випадках, коли такі примірники доставляються для зберігання у складських приміщеннях, що належать їх імпортерам, експортерам та відтворювачам, а також не підлягають маркуванню відповідно до ч. 5 ст. 8 Закону «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних».

Проведений аналіз кримінально-правової норми, що передбачає відповідальність за незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва дозволяє визначити її місце в системі норм і інститутів кримінального права. Зазначена норма, входячи до складу інституту «Злочини у сфері господарської діяльності», має спільний з іншими нормами, які входять до цього інституту, родовий об'єкт – відносини, які складаються у сфері господарсь-

кої діяльності. В межах зазначеного інституту передбачена ст. 203-1 КК норма взаємодіє з іншими нормами цього інституту, являючи собою спеціальну норму.

З цих позицій слід вирішувати і спірні питання кваліфікації передбаченого ст. 203-1 КК, і, перш за все – визначення суб'єкта цього злочину. Текст диспозиції розглядуваної кримінально-правової норми (як до внесення змін на підставі закону від 6 липня 2005 р., так і чинної) жодних обмежень щодо суб'єкта цього злочину не містить. У теорії кримінального права пануючою на сьогоднішній день є визначення суб'єкта цього злочину як спеціального, тобто який є: 1) службовою особою суб'єкта господарської діяльності – юридичної особи, або 2) фізичною особою – суб'єктом підприємницької діяльності. При цьому таке рішення науковцями пропонувалось як до викладення ст. 203-1 КК у новій редакції згідно закону від 6 липня 2005 р. [5], так і щодо чинної редакції цієї статті [6, 7].

Аналіз судової практики з цього питання показує, що єдине розуміння поняття суб'єкта злочину, передбаченого ст. 203-1 КК не вироблено, а тому рішення, які приймаються судами з цього питання є вельми суперечливими. Проведене нами вибіркове вивчення поміщених у Єдиний державний реєстр судових рішень України [8] 122 вироків у кримінальних справах про незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, винесених судами різних регіонів України за період з 2007 по 2011 р., показало такі результати. Суспільно-небезпечні діяння, за які особи на підставі цих вироків були притягнуті до кримінальної відповідальності, майже у всіх випадках були однотипними: особа придбала на оптовому ринку чи в іншому місті у невстановленої особи певну кількість незаконно виготовлених і немаркованих контрольними марками дисків для лазерних систем зчитування із записами художніх фільмів, музичних творів або комп'ютерних програм. У подальшому зазначені диски (у кількості від 200 до 1000 шт.) незаконно переміщувалися територією України (наприклад, з оптового ринку в Одесі до м. Полтава або в межах одного населеного пункту), незаконно зберігалися за місцем проживання засудженого, а потім при спробі незаконно реалізувати вилучалися працівниками правоохоронних органів. У більшості випадків реалізація таких дисків здійснювалась на ринках або перед входом на ринки, в окремих випадках – в торгових відділах магазинів, де здійснюється продаж дисків для лазерних систем зчитування. В одному із вироків зафіксовано продаж дисків у вагонах електропоїздів приміського сполучення, в п'яти – перед приміщеннями залізничних вокзалів.

За даними дослідження із 125 осіб, притягнутих до кримінальної відповідальності за таке діяння, 68 не підпадали під запропоновані ознаки спеціального суб'єкта злочину, передбаченого ст. 203-1 КК, тобто не були а ні службовою особою суб'єкта господарювання, який здійснює виробництво, експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування, матриць, або експорт чи імпорт обладнання та сировини для їх виробництва, а ні громадянином-підприємцем, який здійснює таку саме діяльність. При цьому кримінально-правова оцінка судами незаконного обігу такими особами дисків для лазерних систем зчитування поділилась таким чином: 17 осіб або 25% від їх загальної кількості було засуджено за відповідними частинами ст. 176 КК – «Порушення авторського права та суміжних прав», а 51 або 75% - за відповідними частинами ст. 203-1 КК «Незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх вироблення». Серед останніх 36 осіб ніде не

працювали або працювали у зовсім іншій сфері (наприклад, диспетчером у таксопарку), а 15 осіб працювали реалізаторами або продавцями-консультантами за трудовими договорами з фізичними або юридичними особами – суб'єктами господарської діяльності.

Приймаючи те або інше рішення, суди на його підтвердження посилались фактично на однакові обставини – особа не зареєстрована в якості фізичної особи суб'єкта підприємницької діяльності і не є посадовою особою суб'єкта підприємницької діяльності – юридичної особи, не має дозволу на здійснення такої діяльності, а тому її діяльність з переміщення, зберігання і реалізації контрафактних дисків для лазерних систем зчитування є незаконною. Але при цьому неоднакове розуміння судами банкетної складової норми, передбаченої ст. 203-1 КК, призводила їх до різних висновків.

Так, якщо обмежувати банкетну складову норми, передбаченої ст. 203-1 КК, лише законом «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування», то висновок щодо обмеження кола суб'єктів цього злочину виглядає цілком природним. Саме таке рішення і пропонує П.П.Андрушко, який, посилаючись на вказаний Закон, зазначає, що його дія поширюється лише на суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування, а також експорт, імпорт обладнання та сировини для їх виробництва (ч. 1 ст. 2 Закону). Згідно ж з абз. 14 ст. 1 Закону «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 1 червня 2000 р. суб'єктами господарювання визначаються зареєстровані в установленому законодавством порядку юридичні особи незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які проводять господарську діяльність, а також фізичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності. Тому зроблено висновок, що суб'єкт цього злочину – спеціальний [7]. Але, як було доведено раніше, кримінальний закон встановив більш широкі межі банкетності норми, ознаки якої встановлені в ст. 203-1 КК, ніж наповнення її змісту лише законом «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування».

Враховуючи викладене, а також те, що родовим об'єктом цього злочину виступають відносини у сфері господарської діяльності, які в такий спосіб охороняються від здійснення певних її видів з порушенням чинного законодавства, то відповідальності за його вчинення мають підлягати: 1) фізичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності; 2) службові особи суб'єкта господарювання; 3) особи, які не є службовими особами суб'єкта господарської діяльності, але здійснюють певні види діяльності за трудовими або цивільно-правовими договорами (наприклад, продавці-консультанти); 3) особи, які здійснюють діяльність, яка має ознаки господарської, без державної реєстрації суб'єкта господарської діяльності. Саме тому судова практика, як зазначалось раніше, в переважній більшості випадків йде шляхом кваліфікації за ст. 203-1 КК діянь, вчинених особами, які не були зареєстровані як фізичні особи – суб'єкти господарської діяльності і не виступали службовими особами таких суб'єктів, але здійснювали певні види забороненої господарської діяльності. Остан-

ня, про що свідчить аналіз судової практики, як правило, полягала в реалізації, зберіганні і переміщенні територією України дисків для лазерних систем зчитування, немаркованих контрольними марками.

Інше питання, яке належить вирішити на підставі системного аналізу норми, передбаченої ст. 203-1 КК, та її місця в системі норм та інститутів кримінального права – це співвідношення з нормою, передбаченою ст. 176 КК «Порушення авторського права і суміжних прав». Як уже зазначалось, на нашу думку, закон «Про авторське право і суміжні права» в редакції від 11 липня 2001 р., являючи собою «наповнювач» змісту бланкетної диспозиції ст. 176 КК, не виступає в такій якості щодо ст. 203-1 КК «Незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва». Про це свідчить як належність норм, передбачених статтями 203-1 і 176 КК до різних кримінально-правових інститутів, так відсутність у конструкції ст. 203-1 КК ознак складеного злочину, який поглинав би також і передбачене ст. 176 КК завдання шкоди авторському праву або суміжним правам [9]. За таких умов у разі порушення авторського права і суміжних прав при здійсненні передбаченого ст. 203-1 КК незаконному обігу дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва вчинене належить кваліфікувати за сукупністю злочинів: ст. 203-1 КК та ст. 176 КК.

Таким чином, викладене дає підстави для наступних висновків:

1. Рівень бланкетності кримінально-правової норми, яка встановлює відповідальність за незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва, визначений ст. 203-1 КК, встановлює наповнення її конкретизованого змісту наступними законами: «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування» від 17 січня 2002 р., «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 1 червня 2000 р., «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. та «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних» в редакції від 10 липня 2003 р.

2. Аналіз цієї кримінально-правової норми дає підставу для висновку про її місце в системі норм і інститутів кримінального права. Зазначена норма, входячи до складу інституту «Злочини у сфері господарської діяльності», має спільний з іншими нормами, які входять до цього інституту, родовий об'єкт – відносини, які складаються у сфері господарської діяльності. В межах зазначеного інституту передбачена ст. 203-1 КК норма взаємодіє з іншими нормами цього інституту, являючи собою спеціальну норму.

3. Суб'єктами цього злочину можуть виступати: 1) фізичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності; 2) службові особи суб'єкта господарювання; 3) особи, які не є службовими особами суб'єкта господарської діяльності, але здійснюють певні види діяльності за трудовими або цивільно-правовими договорами (наприклад, продавці-консультанти); 3) особи, які здійснюють діяльність, яка має ознаки господарської, без державної реєстрації суб'єкта господарської діяльності.

4. В разі порушення авторського права і суміжних прав під час незаконного обігу дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва вчинене належить кваліфікувати за сукупністю злочинів, передбачених ст. 203-1 КК та ст. 176 КК «Порушення авторського права і суміжних прав».

Список літератури:

1. Словопедія – Режим доступу <http://slovopedia.org.ua/36/53393/235429.html>.
2. Яремко Г.З. Бланкетні диспозиції в статтях Особливої частини Кримінального кодексу України: монографія / Г.З.Яремко – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2011. – 432 с. – С. 76.
3. Навроцький В.О. Основи кримінально-правової кваліфікації: навчальний посібник / В.О.Навроцький. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – С. 79.
4. Губанова А.В. Сучасний стан проблеми кримінальної відповідальності за незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва/ Губанова А.В // Право і суспільство. – 2010. – № 4. – С. 179-185.
5. Андрушко П.П. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України / за загальною редакцією Гончаренко В.Г., Андрушка П.П. / П.П.Андрушко, Т.М.Арсенюк, О.Ф.Бантшишев та ін.. – К., – «ФОРУМ», 2005, у трьох книгах – книга 2. Особлива частина. – 674 с. – С. 354, 355.
6. Киричко В.М., Перепелиця О.І. Злочини у сфері господарської діяльності за Кримінальним кодексом України та в судовій практиці: науково-практичний коментар / В.М.Киричко, О.І.Перепелиця; за заг. Редакцією В.Я.Тація. – Х.: Право, 2010. – 784 с. – С. 75.
7. Андрушко П.П. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України / за загальною редакцією П.П.Андрушка, В.Г. Гончаренка, Є.В.Фесенка. / П.П.Андрушко, Т.М.Арсенюк, О.Ф.Бантшишев та ін.. – К.: Алерта; КРН; Центр учбової літератури, 2009, у двох томах – том 1. – 964 с. – С. 662.
8. Єдиний державний реєстр судових рішень України – Режим доступу <http://www.revestr.court.gov.ua/>
9. Зінченко І.О., Тютюгін В.І. Множинність злочинів: поняття, види, призначення покарання / Зінченко І.О., Тютюгін В.І. – Харків:Ю «Фінн», 2008. – 336 с. – С. 48-78.

Радионо́в И.И. Незаконный оборот дисков для лазерных систем считывания, матриц, оборудования и сырья для их производства: спорные вопросы уголовно-правовой квалификации / И.И. Радионо́в // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия: Юридические науки. – 2012. – Т. 25 (64). № 2. 2012. – С. 212-220.

Работа посвящена проблемам уголовно-правовой квалификации преступления, предусмотренного ст. 203-1 УК «Незаконный оборот дисков для лазерных систем считывания, матриц, оборудования и сырья для их производства. На основании анализа законодательства, регулирующего оборот в Украине дисков для лазерных систем считывания, матриц, оборудования и сырья для и производства, а также состава преступления, предусмотренного ст. 203-1 УК, установлены пределы бланкетности этой уголовно-правовой нормы. Доказано, что субъектом рассматриваемого преступления является любое лицо, осуществляющее деятельность с признаками хозяйственной. При нарушении авторского права и смежных прав во время совершения незаконного оборота дисков для лазерных систем считывания или иных предусмотренных ст. 203-1 УК деяний, совершенное следует квалифицировать по правилам идеальной совокупности преступлений, предусмотренных ст. ст. 203-1 и 176 УК.

Ключевые слова: уголовная ответственность, незаконный оборот, диски для лазерных систем считывания, матрицы, оборудование, сырье для их производства.

Radionov I.I. Illegal circulation of disks for laser systems of reading, matrixes, the equipment and raw materials for their manufacture: questions at issue of criminally-legal qualification / I.I. Radionov // Scientific Notes of Tavrida National V. I. Vernadsky University. – Series : Juridical sciences. – 2012. – Vol. 25 (64). № 2. 2012. – P. 212-220.

Work is devoted problems of criminally-legal qualification of the crime provided by article 203-1 of Criminal Code of Ukraine «Illegal circulation of disks for laser systems of reading, matrixes, the equipment and raw materials for their manufacture. On the basis of the analysis of the legislation regulating a turn in Ukraine of disks for laser systems of reading, matrixes, the equipment and raw materials for and manufactures, and also structure of the crime provided by article 203-1 of Criminal Code of Ukraine, are established maintenance limits in this criminally-rule of law statutory acts of other branches of the right. It is proved that the subject of a considered crime is any person who is carrying out activity with signs economic. At copyright infringement and the adjacent rights during fulfillment of illegal circulation of disks for laser systems of reading or other provided article 203-1 of Criminal Code of Ukraine of acts, perfect it is necessary to qualify by rules of ideal set of the crimes provided by the item of articles 203-1 and 176 of Criminal Code of Ukraine.

Keywords: Criminal liability, illegal circulation, disks for laser systems of reading, a matrix, the equipment, raw materials for their manufacture.